

**Συνάδελφε εκπαιδευτικέ,
Αγαπητέ γονιέ και μαθητή,**

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ, ΤΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

- **Εσύ είσαι ο πραγματικός στόχος της αξιολόγησης σχολείων και εκπαιδευτικών!
Όλοι μαζί, με τον αγώνα μας, να τους σταματήσουμε!**

● **Την ώρα που στα ταμεία των σχολείων δεν υπάρχει μία, την ώρα που λείπουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί, την ώρα που οι μαθητές της Γ' ΕΠΑΛ δεν διδάσκονται πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, κυβέρνηση και Ε.Ε. δαπανούν 3,5 εκ. ευρώ για την προώθηση της αξιολόγησης!
Να ποια είναι η Ε.Ε. και να πού πάνε τα περιβόητα κονδύλιά της!**

**Η προώθηση της αξιολόγησης αποτελεί ντιρεκτίβα και οδηγία της Ε.Ε. σε όλες τις χώρες της Ε.Ε.,
με ή χωρίς Μνημόνια, με ή χωρίς ελλείμματα και χρέη.**

- **Την ώρα που 2 χιλιάδες καθηγητές απολύθηκαν και 10 χιλιάδες αναπληρωτές, δάσκαλοι και καθηγητές, δεν έπιασαν φέτος δουλειά, το Υπουργείο διατηρεί ένα μηχανισμό από 800 περίπου στελέχη-«σχολικούς συμβούλους», για να βγάλουν τη «βρώμικη δουλειά», με το αζημίωτο φυσικά!**

Το Υπουργείο Παιδείας προχωρά στην τελική φάση για την υλοποίηση της αξιολόγησης των σχολείων και των εκπαιδευτικών.

Με την εγκύκλιο 190089/Γ1/10-12-2013 καθορίζονται οι διαδικασίες για τη γενίκευση της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Το κάθε σχολείο, με απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων, σύμφωνα με το Υπουργείο, θα πρέπει να συντάξει την έκθεση για τη «Γενική εκτίμηση της εικόνας του σχολείου», το «Σχέδιο Δράσης» και την «Ετήσια Έκθεση Αξιολόγησης του σχολείου», καθώς και να «συγκροτήσει ομάδες εργασίας». Στόχος είναι τα σχολεία να λειτουργήσουν σαν «αυτόνομες, αποκεντρωμένες» μονάδες (όπως π.χ. κάνουν με τα νοσοκομεία), με ευθύνη εκπαιδευτικών και γονιών ακόμα και για την εύρεση χρημάτων για τη λειτουργία τους. Με διαφοροποιημένο αναλυτικό πρόγραμμα, με κατηγοριοποίηση μαθητών και εκπαιδευτικών στη συνέχεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι κριτήριο αξιολόγησης του σχολείου θα είναι αν ο Σύλλογος Γονέων, ο Δήμος ή η Κοινότητα ενισχύουν οικονομικά το σχολείο! Με το νόμο 3966/2011 (ΦΕΚ 118/24-5-2011) δόθηκε για πρώτη φορά η δυνατότητα στα πρότυπα σχολεία, με απόφαση Συλλόγου Διδασκόντων, να κάνουν σύμπραξη με ιδιώτη, δηλαδή με χορηγό!

Με το Π.Δ. 152 (ΦΕΚ 240/5-11-2013) καθορίζεται ο τρόπος αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, που ανάμεσα στα άλλα, οδηγεί στη μισθολογική καθήλωση και στην απόλυση. Ακόμα κι αν όλοι κριθούν «εξαιρετικοί» ή «επαρκείς», μόνο ένα ποσοστό τελικά θα ανέβει βαθμό, αφού ο νόμος 4024/2012 (νέο μισθολόγιο) προβλέπει συγκεκριμένη ποσόστωση! Επίσης, είναι πολύ εύκολο σε 5 κατηγορίες και 15 κριτήρια (στα οποία θα κριθεί ο εκπαιδευτικός), με αρκετές παραμέτρους το καθένα, να βρεθούν δύο ψεγάδια σε μία κατηγορία για να κριθεί ο εκπαιδευτικός ελλιπής, άρα υποψήφιος προς απόλυση.

Καθοριστικός ρόλος ανατίθεται από το αστικό κράτος **στους Σχολικούς Συμβούλους**, που έχουν δώσει κυριολεκτικά «τον καλύτερό τους εαυτό» για την προώθηση της αξιολόγησης, των αντιδραστικών σχεδίων της κυβέρνησης και της Ε.Ε.

Ρόλο αξιολογητή των εκπαιδευτικών, αλλά και ρόλο στην εφαρμογή

της αυτοαξιολόγησης του σχολείου αναλαμβάνουν και **οι Διευθυντές των σχολείων**, που μάλιστα αξιολογούνται και οι ίδιοι για το πώς προωθούν την αυτοαξιολόγηση και την καθολική συμμετοχή των εκπαιδευτικών σε αυτή!

Διαμορφώνουν ένα στελεχικό δυναμικό που θα εξετάζει τον εκπαιδευτικό σε όλα! Για τη στάση του απέναντι στη Διοίκηση και την αξιολόγηση, για τη συμπεριφορά του εντός κι εκτός σχολείου (ν. 4057/2012 και ν. 4093/2012, παρ. Ζ), για το αν έβγαλε πάση θυσία την ύλη, για το αν δέχεται να αναπληρώσει συναδέλφους κ.ά.

Το αρμόδιο υπουργείο όμως δεν μένει μόνο εδώ. Με το νόμο 4142/2013 (ΦΕΚ 83/9-4-2013) έχει συγκροτηθεί η Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε). Τα προγράμματα δράσης των σχολείων υποβάλλονται και στην Αρχή, που αξιολογεί κάθε σχολείο με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα, την καταλληλότητα των προσόντων του διδακτικού προσωπικού, τις υπάρχουσες υποδομές (εργαστήρια, βιβλιοθήκες κ.ά.) και που μπορεί να αναθέτει την αξιολόγηση των σχολείων ακόμα και σε εταιρείες!

Συνάδελφε εκπαιδευτικέ, Αγαπητέ γονιέ και μαθητή,

Είναι πλέον φανερό πού πάει το πράγμα... Κυβέρνηση-Ε.Ε. δεν ενδιαφέρονται για την ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών. Το αντίθετο. Θέλουν να φτιάξουν ένα σχολείο, «νέο» το λένε, κομμένο και ραμμένο στις σημερινές ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, του κεφαλαίου. Θέλουν μέσα από το σχολείο, να διαμορφώσουν, πιο αποφασιστικά από όσο το έκαναν μέχρι τώρα, τον αυριανό εργαζόμενο των 300 ευρώ, της απλήρωτης δουλειάς ήλιο με ήλιο, χωρίς δικαιώματα. Ξεδιαλέγουν και διαχωρίζουν τα παιδιά των εργατικών-λαϊκών οικογενειών από νωρίς, τα στέλνουν μέσω της μαθητείας στην εκμετάλλευση. Αυξάνουν τον αριθμό εκείνων που εγκαταλείπουν το σχολείο.

Θέλουν τα νέα παιδιά, ανάμεσά τους και το δικό σου παιδί, δούλο του 21ου αιώνα!

Αυτό το σχολείο διαμορφώνουν και τέτοιον δάσκαλο χρειάζονται. Ποιον δάσκαλο θέλουν;

- Μήπως αυτόν, που παρά τις δυσκολίες, τις ταξικές ανισότητες, δίνει όλες τις δυνάμεις για να μάθουν τα παιδιά να γράφουν, να μάθουν ιστορία, φυσική, μαθηματικά;
- Μήπως αυτόν, που βρίσκει το κουράγιο να πάει κόντρα στο αντιδραστικό περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, που επιμένει να διδάξει την ιστορική κι επιστημονική αλήθεια; Να μάθουν τα παιδιά για παράδειγμα ότι η 9η του Μάη δεν είναι μέρα της Ε.Ε., αλλά η μέρα που τελείωσε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, αποτέλεσμα της πάλης των λαών της Ευρώπης με την καθοριστική συμβολή των κομμουνιστών;
- Μήπως αυτόν που αντί να βάλει μία εταιρεία στο σχολείο ή να πάει τα παιδιά «επίσκεψη» σε μια πολυεθνική, επιλέγει την εκδρομή σε ένα μουσείο ή σε έναν ιστορικό τόπο, όπου ο λαός μας αγωνίστηκε ενάντια στην εκμετάλλευση, ενάντια στο φασισμό;

Η απάντηση είναι γνωστή.

Για να δούμε όμως, πώς μέσα από τα δικά τους κριτήρια κρίνουν τον «καλό» εκπαιδευτικό, κυβέρνηση και Ε.Ε. Αντιλαμβάνονται την παιδεία κυρίως σαν μετάδοση χρηστικών δεξιοτήτων κι όχι σαν διαπαιδαγώγηση και μόρφωση του νέου ανθρώπου. Τα κριτήρια αξιολόγησης του εκπαιδευτικού αποτελούν ένα άθροισμα τεχνικών. Λες και η μόρφωση είναι ένα άθροισμα τεχνικών κι όχι μια διαπαιδαγωγική διαδικασία.

- Έτσι, «καλός» εκπαιδευτικός δεν είναι αυτός που μεταδίδει επιστημονικές γνώσεις, αλλά αυτός που εισάγει στο σχολείο τα διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα και τις «καινοτόμες δράσεις» με σκοπό τις εφήμερες δεξιότητες για το παιδί. **Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών στα Πρότυπα Σχολεία είναι**

ενδεικτική. Από τα 100 μόρια, μόνο τα 40 είναι τυπικά «αντικειμενικά». Τα υπόλοιπα 25 είναι η συνέντευξη και τα 35 η προώθηση του «νέου σχολείου» μέσα από τα ευρωπαϊκά προγράμματα, τους ομίλους αριστείας κλπ... Δηλαδή, «φύκια για μεταξωτές κορδέλες», που διαλύουν τη σκέψη των μαθητών κι ας μη μάθουν ποτέ τα παιδιά γραμματική, ιστορία, προπαίδεια κλπ...

- «Καλός» εκπαιδευτικός θα είναι αυτός που, πληρώνοντας από την τσέπη του, προσπαθεί να αποκτήσει «πιστοποιήσεις, βεβαιώσεις» κτλ, πάντα γύρω από το «νέο σχολείο», θυσιάζοντας τον προσωπικό και οικογενειακό του χρόνο.
- «Καλός» εκπαιδευτικός είναι αυτός που φέρνει τις επιδιώξεις των επιχειρήσεων μέσα στην τάξη και που προετοιμάζει από νωρίς τα παιδιά για το σκλαβοπάζαρο της μαθητείας.
- «Καλός» εκπαιδευτικός είναι αυτός που αναπαράγει όλα όσα λένε τα νέα σχολικά βιβλία και αναλυτικά προγράμματα, που έφτασαν στο σημείο να αντικαταστήσουν λογοτεχνικά κείμενα και ποιήματα με ...συνταγές μαγειρικής ή να βάλουν τους Η/Υ και την ξένη γλώσσα από την Α' Δημοτικού (!), όταν το παιδί δεν έχει μάθει τη μητρική του γλώσσα!

Συνάδελφε εκπαιδευτικέ,

Έχεις πια πείρα. Γνωρίζεις ότι αυτό που σου παρουσιάζουν σαν «καινούριο» και «καινοτόμο» έχει δοκιμαστεί εδώ και χρόνια! Στα νέα σχολικά βιβλία και αναλυτικά προγράμματα, στα προγράμματα της Ε.Ε., στα σχολεία που βγαίνουν στη ζητιανιά για να καλύψουν τις ανάγκες τους, στις ΜΚΟ και τους χορηγούς, σαν το Ίδρυμα Νιάρχου, που μπαينوβγαίνουν στα σχολεία και παριστάνουν τους φιλάνθρωπους σε παιδιά πεινασμένα.

Θέλουν να αλλάξεις άποψη για το ρόλο σου και την αποστολή σου. Να σε φτιάξουν στα μέτρα τους. Γι' αυτό σε ελέγχουν και σε εξετάζουν! Θέλουν να αποδεχτείς ότι είναι πολυτέλεια να μορφώνονται ολόπλευρα όλα τα παιδιά στο σχολείο, αλλά θα εκπαιδεύονται μόνο σε όσα έχουν ανάγκη οι επιχειρήσεις. Να αποδεχτείς ότι τάχα «δεν παίρνουν όλα τα παιδιά τα γράμματα». Αυτή είναι η καινοτόμα διδασκαλία, σύμφωνα με την οποία «το κάθε παιδί οικοδομεί μόνο του τη γνώση» κι ο εκπαιδευτικός είναι απλά ένας «μεσολαβητής».

Το κύριο όμως σε αυτή τη σχέση είναι οι διαφορετικές κοινωνικές αφετηρίες από τις οποίες ξεκινάνε οι ίδιοι οι μαθητές, άρα ακόμα κι αυτό το - με την πρώτη ματιά ουδέτερο- «μαθησιακό αποτέλεσμα» εκφράζει τις ταξικές διαφορές. Για παράδειγμα, είναι το ίδιο πράγμα ένα παιδί να μεγαλώνει μέσα στα βιβλία κι ένα άλλο να έχει κομμένο ρεύμα;

Να τι λέει η απόφαση της Commission («Ανασχεδιασμός της εκπαίδευσης: επενδύοντας στις δεξιότητες για καλύτερα κοινωνικοοικονομικά αποτελέσματα», COM2012 669 final):

« Τα ευρωπαϊκά συστήματα εκπαίδευσης εξακολουθούν να υπολείπονται όσον αφορά την εξασφάλιση των κατάλληλων δεξιοτήτων για την απασχολησιμότητα, ενώ δεν συνεργάζονται επαρκώς με τις επιχειρήσεις ή τους εργοδότες προκειμένου να φέρουν τη μαθησιακή εμπειρία πιο κοντά στην πραγματικότητα του εργασιακού περιβάλλοντός. Οι εν λόγω αναντιστοιχίες προκαλούν αυξανόμενη ανησυχία για την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας». Θέλουν εκπαιδευτικά συστήματα που θα «προωθούν τις εταιρικές σχέσεις μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, για να εξασφαλίζονται κατάλληλα προγράμματα σπουδών και παροχή κατάλληλων δεξιοτήτων». Που «θα γίνουν πιο συναφή με τον χώρο εργασίας μέσω συνεχούς συνεργασίας με τις επιχειρήσεις και τους εργοδότες, π.χ. με επισκέψεις επιχειρηματιών στην αίθουσα διδασκαλίας για την ενίσχυση της μάθησης»!

Αγαπητέ γονιέ,

Όλοι αυτοί που σου ρημάζουν τη ζωή και το μέλλον των παιδιών σου, θέλουν να πιστέψεις πως το σχολείο κι ο εκπαιδευτικός φταίνε για το γεγονός ότι, παρότι βάζεις βαθιά το χέρι στην τσέπη, το παιδί σου δε μορφώνεται, δεν έχει διέξοδο. Σκέψου! Δε φτιάχνει ο εκπαιδευτικός τα σχολικά βιβλία, τα αναλυτικά προγράμματα. Δεν είναι ο υπεύθυνος που οι μαθητές του έρχονται πεινασμένοι στο σχολείο, που έχουν κομμένο το ρεύμα και άνεργους γονείς. Δεν είναι αυτός υπεύθυνος για τις ταξικές ανισότητες που συνοδεύουν τα παιδιά μέσα και έξω από το σχολείο!

Δεν παραγράφουμε φυσικά την παιδαγωγική ευθύνη του εκπαιδευτικού. Δεν καλύπτουμε κανέναν και καμία εκπαιδευτικό που δεν επιχειρεί να εξαντλήσει ολόπλευρα το μορφωτικό και παιδαγωγικό του έργο, παρά κι ενάντια σε δυσκολίες, περιορισμούς κλπ. Δεν μπορεί ν' αντιστρέψει όμως αυτός τον ταξικό χαρακτήρα και τ' αποτελέσματα του σχολείου. **Την κοινωνία πρέπει ν' αλλάξουμε, για ν' αλλάξουν το περιεχόμενο και τ' αποτελέσματα του σχολείου!**

Είναι αυταπάτες τα περί καλής και κακής αξιολόγησης κι εδώ οι ευθύνες όλων των άλλων δυνάμεων σε ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, των πλειοψηφιών τους διαχρονικά, είναι τεράστιες! Οι δυνάμεις αυτές έχουν κατά καιρούς στρώσει το δρόμο στην κυβέρνηση, με συγκεκριμένες προτάσεις, για το πώς θα υλοποιηθεί μια «καλή» αξιολόγηση και το πώς θα γίνει αποδεκτή από τους εκπαιδευτικούς.

Για να πούμε τα πράγματα με τ' όνομα τους: Η κοινωνία της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και του κέρδους φτιάχνει και το ανάλογο σχολείο, ένα σχολείο ταξικό, άρα διαμορφώνει και τον αντίστοιχο κρατικό έλεγχο-αξιολόγηση.

Σ' ένα τέτοιο σχολείο τα κριτήρια αξιολόγησης δεν μπορεί να είναι ποτέ φιλολαϊκά!

Η πείρα από την εφαρμογή της αξιολόγησης στις μεγάλες καπιταλιστικές χώρες της Ευρώπης, στις ΗΠΑ δείχνει πως οι ταξικοί φραγμοί, οι ανισότητες και η ημιμάθεια γιγαντώθηκαν!

Όποιος συσκοτίζει αυτή την απλή αλήθεια αναλαμβάνει σοβαρές ευθύνες!

Έχουμε υποχρέωση να τους σταματήσουμε. Μπορούμε! Το ίδιο έγινε και το 2010, όπου η συντριπτική πλειοψηφία των Συλλόγων Διδασκόντων, σε όλη την Ελλάδα, απέρριψε την αυτοαξιολόγηση.

Καλούμε τις ΕΛΜΕ και τους ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ να πάρουν όλα εκείνα τα μέτρα, ώστε οι Σύλλογοι Διδασκόντων να απορρίψουν την αξιολόγηση, υλοποιώντας τις αποφάσεις των συνδικαλιστικών οργάνων, **να μην εκδηλώσουν ενδιαφέρον** για συμμετοχή στις σχετικές ομάδες εργασίας και **να μη συγκροτήσουν** καμία ομάδα εργασίας. Κανένας εκπαιδευτικός δεν είναι υποχρεωμένος να θέσει υποψηφιότητα στο σύλλογο για συμμετοχή στις ομάδες εργασίας.

▶ Με μαζικούς όρους, με αποφάσεις των ΕΛΜΕ και των ΣΥΛΛΟΓΩΝ, όλοι μαζί, να μην επιτρέψουμε σε κανέναν αξιολογητή να μπει στην τάξη.

▶ Αύξηση δαπανών για την Παιδεία. Να δοθούν για δωρεάν γεύμα στους μαθητές τα 3,5 εκατομμύρια ευρώ που θα ξοδευτούν για την εφαρμογή της αξιολόγησης.

▶ Έξω οι αξιολογητές από τα συνδικάτα και τα σωματεία.

▶ Διαγραφή από τις ΕΛΜΕ και τους ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ των Περιφερειακών Διευθυντών, των Διευθυντών Εκπαίδευσης και των Σχολικών Συμβούλων.

Αθήνα, 9 Ιανουαρίου 2014

